

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at der er jo ikke nogen fare for, at folk skulle opfodre rugmelet, for så skulle de stjæle. Ja, hvis det var så let at komme om ved spørgsmålet, var det ingen sag, men hvis man skal kontrollere melet hos bagerne, så vil det blive et meget, meget stort administrationsapparat, det skal omfatte rugmel og hvedemel, byggryn, havregryn og bygmel. Det bliver et meget stort apparat at få alle disse bagere ind under kontrol — autoriseret, med regnskabspligt — og føre kontrol med, at de overholder den, og jeg tror ikke, det er muligt at undgå, at de alligevel kan sælge mel til opfodring, hvis de vil, og hvis der er købere til det, og dér er fristelsen stor for begge parter. De samme indvendinger kan også rettes imod det ærede medlem hr. Juuls forslag. Hvis man derimod går ind for det forslag, som det ærede medlem hr. Aage Fogh stillede, gående ud på, at man ganske roligt lader priserne gå op på hvedemel, på byggryn, havregryn og bygmel og lader befolkningen betale disse priser og nøjes med at holde priserne på rugbrødet og rugmelet nede, kan man meget lettere føre kontrol på et andet sted end ved møllerne, nemlig ved bagerne. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, det tør jeg ikke sige på stående fod, men jeg kan sige mig selv, at det er meget lettere at gøre det, og det er naturligvis dér, de store penge ligger for forbrugerne. Og derfor, hvis man fra rigsdagens side ønsker at gå den vej, så siger jeg, at ad den vej er det, så vidt jeg kan se i øjeblikket, muligt at holde kontrol, hvorimod det ikke er muligt ad den anden vej; dersom man skal gå den vej og bevare tilskuddet, tror jeg, man bliver nødt til at gå til rabatmærkerne.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: Til den højtærede landbrugsminister vil jeg gerne sige, at den kontrol finder allerede sted i dag. Der sker jo ingen ændring med melet; hvis der har været risiko for opfodring, har denne risiko eksisteret lige siden krigen brød ud, siden de høje priser kom. Og kontrollen behøver ikke at føres ud til bagerne, den kan lige så godt foretages ved møllerne. Og de andre ting, gryn og hvedemel, ligger betydeligt højere i pris, så dér kan der ingen fristelse være; der kan kun være tale om det ved rugmelet, som ligger i en lavere pris.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at jeg sagde ikke noget om, at jeg ville have brødet op i den højest mulige

pris. Jeg sagde: på basis af afleveringskornets pris, tydeligt og klart. Endvidere kan jeg stadig ikke se, at der er nogen forskel på statsdirigeret økonomi og statsdrift og alt det dér. Begge dele kræver dog kontrolforanstaltninger, og det var kontrollen, det ærede medlem sagde var for dyr; kontrollen med rabatmærkerne.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh: mener De ærlig talt ikke, at skatteovervæltning finder sted, og at arbejderne ingen mulighed har for at overvælte skatterne på andre? Men skal vi endelig have udgifterne nedsat for de små indkomster, for arbejderne og dem med de mange børn, var det så ikke bedre at bruge disse 50—60 mill. kr. til nedsættelse af toldafgifter o. lign., som virkelig fordyrer varerne for de små indtægter? Vi ved jo, at toldafgifterne mange gange bevirker en fordyrelse på 2 og 3 gange. Var det ikke et sted, hvor man kunne opnå meget mere virkning for disse penge, hvis man virkelig ønsker at lette skattetrykket for de små indtægter? Hvis man ikke fra regeringens side kan finde veje, skal vi gerne være villige til at pege på sådanne.

Landbrugsministeren (Bording): Således som det er i øjeblikket, udbetales tilskuddet til møllerne, og hvis man skal holde priserne nede ved statstilskud og vil undgå fristelsen til at fodre melet op, men risikere, at man fodrer brødet op — en risiko, der dog ikke er så stor: der kommer jo vand i brødet, så det har ikke tilværmelsesvis den foderværdi som melet —, så må man flytte kontrollen fra møllerne over til bagerne, og det er selvfølgelig 10 gange sværere at kontrollere de mange bagere end de få møllere.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Tholstrup påstår, at han ikke har udtalt ønske om at få brødet sat op i den højest mulige pris, han har kun talt om afleveringsprisen. Det bekræfter igen, at det ærede medlem enten ikke aner, hvad han selv har sagt, eller at han forsøger at løbe fra det. Han sagde nemlig noget om — jeg kan selvfølgelig ikke her citere det ordret, men det ærede medlem vil til sin beklæmmelse ved læsning af fortrykket i morgen kunne se, at jeg har ret i min beskrivelse af hans udtalelser; han sagde noget om: foreløbig til afleveringspris, men senere slipper vi forhåbenligt af med kornloven, o. s. v. Det vil sige, at så bliver det den højest mulige pris.